

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1961 Nr. 44

A. TITEL

*Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk
België en het Groothertogdom Luxemburg, over de samenwerking
inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer;
's-Gravenhage, 16 maart 1961*

B. TEKST**Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, over de samenwerking inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer**

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg,

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

gelet op het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's-Gravenhage op 3 februari 1958, in het bijzonder op de artikelen 3, 11, 76 en 83,

overwegende, dat Zij zich ingevolge artikel 76 van genoemd Verdrag verbonden hebben bij overeenkomst onder meer een regeling te treffen voor wederzijdse bijstand bij de toepassing van de wettelijke en uitvoerende bepalingen betreffende de in-, uit- en doorvoer van goederen, alsmede bij het voorkomen en het bestrijden van strafbare feiten,

overwegende, dat Zij zich ingevolge artikel 83 van genoemd Verdrag verbonden hebben bij overeenkomst onder meer een regeling te treffen voor wederzijdse bijstand bij alles wat betreft de heffing en de invordering van rechten en heffingen, als bedoeld in de artikelen 11 en 78 van genoemd Verdrag, alsmede bij het voorkomen en het bestrijden van strafbare feiten,

hebben besloten hiertoe een verdrag te sluiten en hebben als Hunne gevolmachtigden aangewezen:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

Zijne Excellentie F. X. Baron van der Straten-Waillet, buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur te 's-Gravenhage;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg:

Zijne Excellentie de heer J. P. Kremer, buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur te 's-Gravenhage;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Zijne Excellentie Mr. J. M. A. H. Luns, Minister van Buitenlandse Zaken,

die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, de volgende bepalingen zijn overeengekomen:

Convention entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas, relative à la coopération en matière de réglementation des importations, des exportations et du transit

Sa Majesté le Roi des Belges,

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg,

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

se référant au Traité instituant l'Union Economique Benelux signé à La Haye le 3 février 1958, notamment aux articles 3, 11, 76 et 83,

considérant qu'en vertu de l'article 76 dudit Traité les Hautes Parties Contractantes se sont engagées à régler par convention notamment l'assistance mutuelle pour l'application des dispositions législatives ou réglementaires concernant les importations, les exportations et le transit des marchandises, de même que pour la prévention et la répression des infractions,

considérant qu'en vertu de l'article 83 dudit Traité les Hautes Parties Contractantes se sont engagées à régler par convention notamment l'assistance mutuelle pour tout ce qui concerne la perception et le recouvrement de droits, taxes et prélèvements visés aux articles 11 et 78 dudit Traité, de même que pour la prévention et la répression des infractions,

ont résolu de conclure à cet effet une convention et ont désigné pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence le Baron F. X. van der Straten-Waillet, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à La Haye;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

Son Excellence Monsieur J. P. Kremer, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à La Haye;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Son Excellence Monsieur J. M. A. H. Luns, Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir produit leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

HOOFDSTUK I

Het bestreken rechtsgebied

Artikel 1

1. Dit Verdrag heeft betrekking op de toepassing van de wettelijke bepalingen van de drie landen inzake de in-, uit- of doorvoer, voor zover deze bepalingen daartoe zijn aangewezen door het Comité van Ministers, bedoeld in artikel 15 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, en hieronder genoemd het Comité van Ministers.

2. Het Comité van Ministers gaat tot de aanwijzing over, naarmate de verwezenlijking van de doeleinden, vervat in het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, dit vordert.

HOOFDSTUK II

Documenten en controlemerken

Artikel 2

1. Elk document op het stuk van de in-, uit- of doorvoer, dat aan enige persoon is afgegeven of te zijnen behoeve is geldig gemaakt door een autoriteit van een van de drie landen, die volgens een mededeling van dat land aan de beide andere landen bevoegd is een dergelijk document af te geven of geldig te maken, wordt in die andere landen beschouwd door de bevoegde nationale autoriteit aan die persoon te zijn afgegeven of te zijnen behoeve te zijn geldig gemaakt onder de voorwaarden, die aan het gebruik van het document zijn verbonden.

2. Elk ander document, dat in een van de landen op grond van de daar geldende wettelijke bepalingen de in-, uit- of doorvoer toestaat, wordt in de andere landen geacht op grond van hun overeenkomstige wettelijke bepalingen de in-, uit- of doorvoer toe te staan.

Artikel 3

De verklaringen, welke op de documenten, bedoeld in artikel 2, zijn gesteld door de ambtenaren of beambten van het ene land, die belast zijn met het toezicht op het gebruik van deze documenten, hebben in de andere landen dezelfde waarde als waren zij gesteld door ambtenaren of beambten van die landen.

Artikel 4

De controlemerken (lakken, loden, zegels, stempels, pons- of slagmerken, enz.), aangebracht op een document, op enig goed of op een vervoermiddel door de ambtenaren of beambten van het ene land, worden in de andere landen beschouwd als gelijkwaardig aan de merken aangebracht door ambtenaren of beambten van die landen.

CHAPITRE I

Champ d'application

Article 1er

1. La présente Convention est relative à l'application des lois et règlements des trois pays en matière d'importation, d'exportation ou de transit, à désigner par le Comité de Ministres visé à l'article 15 du Traité instituant l'Union Economique Benelux et appelé ci-après le Comité de Ministres.

2. Le Comité de Ministres procédera aux désignations au fur et à mesure que la réalisation des objectifs du Traité instituant l'Union Economique Benelux le nécessite.

CHAPITRE II

Documents et marques de contrôle

Article 2

1. Tout document en matière d'importation, d'exportation ou de transit, délivré ou validé au nom d'une personne déterminée, par l'autorité d'un des trois pays compétente pour délivrer ou valider un tel document suivant l'information qui aura été donnée par ce pays aux deux autres pays, est considéré dans les autres pays comme délivré ou validé au nom de cette personne, aux conditions attachées à son utilisation, par l'autorité nationale compétente.

2. Tout autre document qui permet dans un pays l'importation, l'exportation ou le transit, en vertu des lois et règlements qui y sont en vigueur, est considéré comme permettant l'importation, l'exportation ou le transit dans les autres pays, en vertu des lois et règlements correspondants de ces derniers.

Article 3

Les constatations qui sont actées sur les documents visés à l'article 2 par les agents d'un pays chargés du contrôle de l'utilisation de ces documents, ont pour les autres pays la même valeur que si elles émanaient d'agents de ces pays.

Article 4

Les marques de contrôle (sceaux, cachets, poinçons, plombs, scellés, timbres, etc.) apposées sur un document, une marchandise ou un moyen de transport par les agents d'un pays, sont considérées dans les autres pays comme équivalentes aux marques apposées par des agents de ces derniers.

HOOFDSTUK III

Administratieve samenwerking

Artikel 5

1. De autoriteiten, die daartoe in elk land door de bevoegde ministers zijn aangewezen, doen, elk binnen de grenzen van haar bevoegdheden, uit eigen beweging of op verzoek, elkaar mededeling van alle gegevens, welke betrekking hebben op de toepassing van de in artikel 1 bedoelde wettelijke bepalingen.

2. Ter verkrijging van de gegevens, waarop het verzoek van de aangewezen autoriteiten van het ene land betrekking heeft, mogen de door het andere land aangewezen autoriteiten ambtelijke onderzoeken doen instellen. Hierbij kan gebruik worden gemaakt van de bevoegdheden, welke in overeenkomstige gevallen op grond van de eigen wettelijke bepalingen bestaan.

3. De op de voet van het eerste lid verkregen gegevens mogen slechts worden benut met het oog op de toepassing van de in artikel 1 bedoelde wettelijke bepalingen en mogen door de autoriteit, die ze heeft ontvangen, worden medegedeeld aan hen, voor wie het noodzakelijk is de gegevens voor dat doel te gebruiken. Aan anderen mogen zij slechts worden medegedeeld, indien de autoriteit, die de gegevens heeft verstrekt, daartoe uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven en voor zover de wetgeving van het land van de autoriteit, die de gegevens heeft ontvangen, zich niet tegen het verstrekken van een dergelijke mededeling verzet.

HOOFDSTUK IV

Strafbare feiten

Artikel 6

1. In elk van de landen zijn de aldaar geldende wettelijke bepalingen inzake de in-, uit- of doorvoer mede van toepassing, indien de feiten zijn gepleegd op het grondgebied van de andere landen. Die wettelijke bepalingen zijn niet slechts van toepassing op de in-, uit- of doorvoer over de grens van het betrokken land, maar eveneens op de in-, uit- of doorvoer over de grens van een der andere landen met een derde land. Onverminderd de afwijkingen van dit Verdrag, worden onder de wettelijke bepalingen van elk van de landen, die op de feiten van toepassing zijn, mede begrepen de in het land geldende bepalingen inzake de strafrechtelijke bejegening.

2. Inzake de overtredingen van de in het eerste lid bedoelde wettelijke bepalingen zijn de hoofdstukken V, VI en VII van dit Verdrag van toepassing.

CHAPITRE III

Coopération administrative

Article 5

1. Les autorités, désignées à cette fin par les ministres compétents de chaque pays et agissant dans les limites de leur compétence respective, se communiquent, spontanément ou sur requête, tous renseignements ayant trait à l'application des lois et règlements visés à l'article 1er.

2. Pour se procurer les renseignements demandés par les autorités désignées par un pays, celles désignées par le pays requis peuvent faire procéder à des enquêtes officielles. A cette fin, il peut être fait usage des pouvoirs prévus par les lois et règlements nationaux pour des cas analogues.

3. Les renseignements obtenus en vertu de l'alinéa 1er ne peuvent être utilisés qu'en vue de l'application des lois et règlements visés à l'article 1er et peuvent être communiqués par l'autorité qui a reçu ces renseignements à ceux qui sont appelés à les utiliser à cette fin. Ils ne peuvent être communiqués à d'autres personnes que si l'autorité qui a fourni les renseignements y a expressément consenti et pour autant que la législation propre à l'autorité qui les a reçus autorise cette communication.

CHAPITRE IV

Infractions

Article 6

1. Dans chacun des pays, les lois et règlements en vigueur en matière d'importation, d'exportation ou de transit s'appliquent même si les infractions ont été commises sur le territoire des autres pays. Ces lois et règlements s'appliquent non seulement à l'importation, à l'exportation ou au transit par la frontière du pays en cause mais également à l'importation, à l'exportation ou au transit par la frontière de l'un des autres pays avec un pays tiers. Sous réserve des dérogations apportées par la présente Convention, les lois et règlements applicables aux infractions comprennent les dispositions internes en matière répressive.

2. Les chapitres V, VI et VII de la présente Convention sont applicables en cas d'infraction aux lois et règlements visés à l'alinéa 1er.

HOOFDSTUK V

Vervolging en berechting

Artikel 7

1. De vervolging van de strafbare feiten geschiedt in het land, waar zij zijn begaan. Indien het strafbare feit een in meer dan één land voortgezet delict oplevert, wordt het feit beschouwd te zijn begaan in het land, waar het delict is aangevangen.

2. Indien evenwel het strafbare feit is geconstateerd in een ander land dan bedoeld in het eerste lid, en indien de verdachte aldaar verblijf houdt, kan de bevoegde autoriteit van dat land de zaak in behandeling nemen en zij kan de vervolging voortzetten, tenzij de bevoegde autoriteit van het in het eerste lid bedoelde land binnen veertien dagen na ontvangst van het bericht, dat haar ter zake zal worden gegeven, verzoekt haar de zaak over te dragen.

Artikel 8

1. Indien de bevoegdheid tot vervolging overeenkomstig artikel 7 niet met zekerheid kan worden bepaald, vindt de vervolging plaats in het land waar de verdachte verblijf houdt of waar hij zijn laatstbekende verblijfplaats heeft gehad.

2. Bij gebreke van enige omstandigheid, welke de bevoegdheid tot vervolgen bepaalt, berust die bevoegdheid bij het land, waar de overtreding is geconstateerd.

3. Het land, waar de vervolging is aangevangen, blijft bevoegd, ook indien het land, waar de overtreding is begaan, of het land, waar de verdachte verblijf houdt of heeft gehouden, alsnog bekend wordt.

Artikel 9

Voor zover artikel 7, tweede lid, niet van toepassing is, kan op verzoek van de vervolgende autoriteit van het land, waar volgens de bepaling van artikel 7, eerste lid, de vervolging zal plaatsvinden, de vervolging ook geschieden in het land, waar de verdachte verblijf houdt.

Artikel 10

Bij deelneming van meer dan één persoon aan hetzelfde strafbare feit, brengt de bevoegdheid tot vervolging ten aanzien van een hunner mede de bevoegdheid ten aanzien van de anderen.

Artikel 11

Een veroordeling wegens een strafbaar feit, uitgesproken in het ene land, heeft, met betrekking tot recidive, in de andere landen dezelfde strafrechtelijke gevolgen als ware zij in die landen uitgesproken.

CHAPITRE V

Répression des infractions

Article 7

1. Les infractions sont poursuivies dans le pays où elles ont été commises. Si l'infraction est un délit continué dans plusieurs pays, elle est considérée comme commise dans le pays où le fait initial a été commis.

2. Toutefois, lorsque l'infraction a été constatée dans un pays autre que celui visé à l'alinéa 1er et que le prévenu y a sa résidence, l'autorité compétente du pays de résidence peut instruire l'affaire; si, dans les quatorze jours de la réception de l'avis qui lui sera donné, l'autorité compétente du pays visé à l'alinéa 1er ne demande pas à être saisie, l'autorité du pays de résidence peut procéder elle-même aux poursuites.

Article 8

1. Lorsqu'il n'est pas possible de déterminer de façon certaine la compétence d'après les règles énoncées à l'article 7, l'infraction est poursuivie dans le pays où le prévenu a sa résidence ou a eu sa dernière résidence connue.

2. A défaut d'autre circonstance attributive de compétence, celle-ci appartient au pays où l'infraction a été constatée.

3. Le pays où les poursuites ont été entamées reste compétent, même si ultérieurement vient à être connu, soit le pays où l'infraction a été commise, soit le pays où le prévenu réside ou a résidé.

Article 9

Sur requête de l'autorité poursuivante du pays où, d'après les dispositions de l'article 7, alinéa 1er, l'infraction doit être poursuivie, et pour autant que l'alinéa 2 de cet article ne soit pas applicable, les poursuites peuvent aussi être intentées dans le pays où le prévenu a sa résidence.

Article 10

Quand plusieurs personnes ont participé à une même infraction, la compétence à l'égard de l'une d'elles confère compétence à l'égard des autres.

Article 11

La condamnation pour une infraction, prononcée dans un pays, entraîne dans les autres pays, au point de vue de la récidive, les mêmes conséquences pénales que si elle avait été prononcée dans ces pays.

Artikel 12

1. De processen-verbaal, waarin een strafbaar feit is gerelateerd, opgemaakt door ambtenaren of beambten van het ene land in de vorm en volgens de eisen, door de wettelijke bepalingen van hun land bepaald, hebben in de andere landen dezelfde bewijskracht als waren het processen-verbaal, die rechtsgeldig zijn opgemaakt door ambtenaren of beambten van die landen. Wanneer echter in een land de processen-verbaal moeten worden opgemaakt door een bepaald aantal ambtenaren of beambten, hebben de processen-verbaal opgemaakt in de andere landen in dat land slechts bewijskracht, indien zij zijn opgemaakt door tenminste hetzelfde aantal ambtenaren of beambten.

2. Evenzo hebben alle andere ambtshandelingen, die in het ene land overeenkomstig de daar geldende wettelijke bepalingen zijn verricht ter zake van de vervolging van strafbare feiten en het bijeenbrengen van bewijsmiddelen, in de andere landen dezelfde kracht als waren zij aldaar, volgens de wettelijke bepalingen van die landen, door de wettelijk bevoegde autoriteiten verricht.

3. De in de voorgaande leden bedoelde processen-verbaal en ambtshandelingen hebben in het bijzonder tot gevolg, dat in de andere landen de verjaring van het recht tot vervolging wordt gestuit, indien in het betrokken land aan overeenkomstige daden dergelijk gevolg is verbonden.

HOOFDSTUK VI

De wederzijdse bijstand ter zake van strafbare feiten

Artikel 13

De ambtenaren of beambten van het ene land, bevoegd tot opsporing van strafbare feiten, kunnen in een ander land, onder goedvinden van de bevoegde ambtenaren of beambten van dat land, met deze samenwerken bij het verrichten van hun ambtshandelingen bij het opsporen en het constateren van dergelijke feiten; onder deze voorwaarden treden zij op met dezelfde bevoegdheden en met dezelfde gevolgen als de ambtenaren of beambten, aan wie zij bijstand verlenen.

Artikel 14

1. De ambtenaren of beambten, bevoegd tot opsporing van strafbare feiten, die in hun land een achtervolging zijn begonnen onder zodanige omstandigheden, dat zij wettelijk bevoegd waren de gevluchte persoon staande te houden, te visiteren en eventueel te arresteren of de goederen en de vervoermiddelen te visiteren en eventueel in beslag te nemen, zijn gerechtigd om zich, bij de achtervolging van de gevluchte persoon, de goederen of het vervoermiddel op het grondgebied van een ander land te begeven en aldaar, indien de achtervolging niet is onderbroken, binnen de grenzen van de wettelijke bepalingen van dat land, hun taak te volbren-

Article 12

1. Les procès-verbaux constatant une infraction, dressés par les agents d'un pays dans la forme et les conditions déterminées par les lois et règlements de leur pays, ont dans les autres pays, la force probante qu'ils auraient s'il s'agissait de procès-verbaux dressés légalement par les agents compétents dans ce pays. Toutefois, lorsque dans un pays les procès-verbaux doivent être dressés par un nombre déterminé d'agents, les procès-verbaux dressés dans les autres pays n'auront force probante dans ce pays que s'ils ont été dressés par au moins le même nombre d'agents.

2. De même, tous autres actes accomplis dans un pays en vue de la poursuite des infractions et du rassemblement des preuves, conformément aux lois et règlements qui y sont en vigueur, ont dans les autres pays la même valeur que s'ils avaient été accomplis par les autorités compétentes conformément aux lois et règlements de ces pays.

3. Les procès-verbaux et actes visés aux alinéas 1er et 2 ont notamment pour effet d'interrompre la prescription de l'action publique dans ces autres pays, si pareil effet y est reconnu aux actes correspondants.

CHAPITRE VI

Assistance mutuelle en matière d'infractions

Article 13

Les agents d'un pays compétents pour la recherche des infractions peuvent, dans un autre pays, avec l'accord des agents compétents de celui-ci, coopérer aux opérations à effectuer par ces derniers en vue de la recherche et de la constatation d'infractions analogues; sous ces conditions, ils opèrent avec les mêmes pouvoirs et avec les mêmes effets que les agents auxquels ils prêtent leur assistance.

Article 14

1. Les agents d'un pays compétents pour la recherche des infractions qui, dans leur pays, ont commencé une poursuite dans des conditions telles que légalement ils pouvaient retenir, visiter et éventuellement arrêter le fuyard, visiter et éventuellement saisir les marchandises et les moyens de transport, sont autorisés à pénétrer, à la suite de la personne, des marchandises ou du véhicule, sur le territoire d'un autre pays, et, si la poursuite reste ininterrompue, à y accomplir, dans les limites des lois et règlements du pays, les devoirs qu'ils auraient rempli dans leur pays, à l'exception de l'arrestation du fuyard. Ils peuvent toutefois mener celui-ci

gen, zoals zij die in eigen land zouden hebben volbracht, met dien verstande dat zij niet tot arresteren kunnen overgaan. Zij kunnen niettemin de gevluchte persoon zonder verwijl overbrengen naar de vertegenwoordigers van het openbaar gezag om zijn identiteit te doen vaststellen, indien hij die niet kan of wil aantonen.

2. Behoudens in het geval, waarin hun verrichtingen geen uitstel gedogen, moeten de achtereenvolgende ambtenaren of beambten de medewerking inroepen van bevoegde ambtenaren of beambten van het land, op welks grondgebied zij zich hebben begeven.

3. De inbeslaggenomen goederen en vervoermiddelen worden afgegeven aan de ambtenaren of beambten van het land, alwaar de inbeslagneming heeft plaats gehad, ten einde te worden bewaard totdat over de bestemming van die zaken zal zijn beslist.

Artikel 15

1. De landen verlenen elkaar wederzijds bijstand ter voorkoming en bestrijding van strafbare feiten.

2. De bevoegde ministers van elk land wijzen aan, welke van de ingevolge het nationale recht bevoegde autoriteiten zullen optreden als de bevoegde autoriteiten onderscheidenlijk voor elk van de artikelen van dit hoofdstuk.

Artikel 16

1. De bevoegde autoriteiten van elk land verschaffen elkaar, uit eigen beweging of op verzoek, alle gegevens betreffende te verwachten of reeds gebleken feiten of omstandigheden, welke het vermoeden wekken dat strafbare feiten zullen worden of zijn begaan.

2. Op de mededeling aan derden is de bepaling van artikel 5, derde lid, laatste volzin, van toepassing.

Artikel 17

1. Op rechtstreeks verzoek van de bevoegde autoriteiten van het ene land mogen die van het andere land:

a) ambtelijke onderzoeken doen instellen en in het bijzonder personen, gezocht in verband met het plegen van strafbare feiten, alsmede getuigen of deskundigen doen horen;

b) goederen of vervoermiddelen, welke in het verzoekende land voor verbeurdverklaring vatbaar zijn, in beslag doen nemen, zulks onder verantwoordelijkheid van de verzoekende autoriteiten;

c) aan verdachten of veroordeelden zowel gerechtelijke stukken als rechterlijke en administratieve beslissingen doen uitreiken of betekenen.

sans délai auprès des représentants de la force publique pour faire établir son identité, s'il ne peut ou ne veut en justifier.

2. Sauf impossibilité résultant de l'urgence de leurs activités, ils doivent y associer des agents compétents du pays dans lequel ils ont pénétré.

3. Les marchandises et les véhicules saisis sont confiés aux agents du pays dans lequel la saisie a eu lieu, pour les garder jusqu'à ce qu'il ait été statué sur la destination à leur donner.

Article 15

1. Les pays se prêtent mutuellement assistance pour la prévention et la répression des infractions.

2. Les ministres compétents de chaque pays désignent, parmi les autorités compétentes d'après le droit national, celles qui interviendront comme autorités compétentes pour l'exécution de chacun des articles du présent chapitre.

Article 16

1. Les autorités compétentes de chaque pays se communiquent, spontanément ou sur requête, tous renseignements concernant des faits ou circonstances existant ou susceptibles de se réaliser, qui tendent à faire croire qu'une infraction est ou sera commise.

2. Les dispositions de l'article 5, alinéa 3, dernière phrase, sont applicables aux communications à des tiers.

Article 17

1. Sur requête directe des autorités compétentes d'un pays, celles du pays requis peuvent faire procéder :

a) à toutes enquêtes officielles, notamment à l'audition des personnes recherchées du chef d'infractions, ainsi que des témoins ou des experts ;

b) sous la responsabilité des autorités requérantes, à la saisie de marchandises ou de moyens de transport susceptibles de confiscation dans le pays requérant ;

c) à la notification à tous prévenus ou condamnés de toutes pièces de procédure et des décisions judiciaires ou administratives.

2. Deze ambtshandelingen zullen worden verricht met inachtneming van de wettelijke bepalingen van het aangezochte land door tussenkomst van ambtenaren of beampten, die bevoegd zijn om op te treden in geval van een overeenkomstig strafbaar feit begaan op het grondgebied van dat land.

3. Indien aan het verzoek geen gevolg wordt gegeven, doen de bevoegde autoriteiten van het aangezochte land, onder opgave van redenen, onverwijld schriftelijk mededeling aan die van het verzoekende land.

Artikel 18

1. De ambtenaren of beampten van het ene land, bevoegd tot opsporing van strafbare feiten, kunnen, mits naar behoren gemachtigd door de bevoegde autoriteiten van hun land, met instemming van de bevoegde autoriteiten van het andere land, op de kantoren van de administratie van een ander land gegevens putten uit de geschriften, registers en andere documenten.

2. De verzoekende ambtenaren of beampten kunnen afschrift nemen van de documenten en in hun processen-verbaal, rapporten of getuigenverklaringen, alsook bij procedures en vervolgingen in rechte, zich beroepen op de verkregen gegevens en de geraadpleegde documenten.

Artikel 19

De ambtenaren of beampten van het ene land mogen, mits naar behoren gemachtigd door de dienst waartoe zij behoren, voor de gerechtelijke instanties van een ander land, belast met de vervolging of berechting van een strafbaar feit, getuigenis afleggen met betrekking tot hetgeen zij in de uitoefening van hun functie hebben waargenomen.

Artikel 20

Een gerechtelijke veroordeling ter zake van een strafbaar feit voor tenuitvoerlegging vatbaar in het land waar de veroordeling is uitgesproken, kan nadat in een ander land het exequatur is verkregen, voor de geldboeten, de kosten en de verbeurdverklaring worden ten uitvoer gelegd op goederen, welke de veroordeelde aldaar bezit, een en ander op de wijze voorgeschreven bij de wettelijke bepalingen van dat land. Ten einde een dergelijke tenuitvoerlegging te bewerkstelligen, wendt de autoriteit, die in het eerstbedoelde land met de tenuitvoerlegging van de veroordeling is belast, zich rechtstreeks tot de bevoegde autoriteit van het andere land onder overlegging van een expeditie van de rechterlijke beslissing.

Artikel 21

1. De opbrengst van de boeten en van de verbeurdverklaringen, welke is verkregen in een ander land dan dat, aan hetwelk volgens de artikelen 7 en 8 het initiatief tot vervolging toekomt, wordt uitgekeerd aan laatstbedoeld land, onder verrekening van de gemaakte kosten. Hetzelfde geldt voor de geldsbedragen en goederen, die bij wege van transactie aan het andere land zijn vervallen.

2. Il est procédé à ces opérations en observant les lois et règlements en vigueur dans le pays requis et à l'intervention des agents qualifiés pour agir dans le cas d'une infraction analogue commise sur le territoire de ce pays.

3. S'il n'est pas donné suite à la requête, les autorités compétentes du pays requis en informent, sans délai, par écrit, les autorités compétentes du pays requérant, en indiquant les motifs de la non-exécution.

Article 18

1. Les agents d'un pays compétents pour la recherche des infractions, dûment autorisés par les autorités compétentes de leur pays, peuvent, avec l'accord des autorités compétentes du pays requis, recueillir dans les bureaux de l'administration de celui-ci tous renseignements ressortant des écritures, registres et autres documents détenus par ces bureaux.

2. Les agents requérants peuvent prendre copie des documents et faire état dans leurs procès-verbaux, rapports, témoignages, ainsi qu'au cours des procédures et poursuites devant les tribunaux, des renseignements recueillis et des documents consultés.

Article 19

Les agents d'un pays, dûment autorisés par leur administration, peuvent devant les tribunaux d'un autre pays saisis d'une infraction, témoigner au sujet de constatations faites dans l'exercice de leurs fonctions.

Article 20

Lorsqu'une condamnation judiciaire du chef d'une infraction est susceptible d'exécution dans le pays où elle a été prononcée, le recouvrement des amendes et des frais et l'exécution des confiscations peuvent aussi être poursuivis sur les biens que le condamné possède dans un autre pays, conformément aux lois et règlements propres de ce pays, après que l'exequatur y a été obtenu. A cet effet, l'autorité chargée de l'exécution de la condamnation dans le premier pays adresse directement à l'autorité compétente de l'autre pays, une requête accompagnée d'une expédition de la décision.

Article 21

1. Le produit des amendes perçues et des confiscations réalisées dans un pays autre que celui auquel les articles 7 et 8 attribuent l'initiative des poursuites, revient à ce dernier pays, sous déduction des frais exposés. Il en est de même des sommes et marchandises dévolues à l'autre pays par voie de transaction.

2. Op verzoek van het land, aan hetwelk volgens de artikelen 7 en 8 het initiatief tot vervolging toekomt, worden de goederen en vervoermiddelen, welke zijn inbeslaggenomen op de voet van artikel 14 of welke bij rechterlijke uitspraak of krachtens de wet zijn verbeurdverklaard of aan het land zijn vervallen, door de administratie, die ze onder haar beheer heeft, overgedragen aan evenbedoeld land, hetwelk ze desgewenst naar eigen grondgebied kan overbrengen.

HOOFDSTUK VII

Algemene bepalingen

Artikel 22

1. De ambtenaren of beambten van het ene land genieten, indien zij onder de werking van dit Verdrag hun taak in een ander land vervullen, aldaar de bescherming en de bijstand, welke de wettelijke bepalingen van dat land toekennen aan zijn overeenkomstige ambtenaren of beambten. Met betrekking tot strafbare feiten, welke ten aanzien van hen zouden worden begaan of welke zij zelf zouden begaan, staan zij gelijk met laatstbedoelde ambtenaren of beambten.

2. Bij het vervullen van hun taak kunnen zij hun uniform of een uiterlijk waarneembaar onderscheidingsteken, zomede hun dienstwapens dragen. Zij moeten te allen tijde hun ambtelijke kwaliteit kunnen aantonen door middel van een legitimatiebewijs.

3. Zij zijn gerechtigd in geval van noodzaak de dwangmiddelen en verdedigingsmiddelen aan te wenden, welke de overeenkomstige ambtenaren of beambten van het land, waar zij hun taak vervullen, rechtens zouden kunnen gebruiken.

Artikel 23

Motorrijtuigen, rijwielen en andere vervoermiddelen, welke de in het voorgaande artikel bedoelde ambtenaren of beambten voor hun dienst in een ander land gebruiken, zijn vrij van belastingen en andere heffingen, welke uit hoofde van het gebruik van het vervoermiddel zouden zijn verschuldigd.

Artikel 24

De kosten, welke door een land of door zijn ambtenaren of beambten zijn gemaakt ter voldoening aan een verzoek of een vordering van een ander land, worden vergoed tegen overlegging van de bewijsstukken en op de wijze, in gemeen overleg, door de bevoegde ministers te bepalen.

2. Sur requête du pays auquel les articles 7 et 8 attribuent l'initiative des poursuites, les marchandises et les véhicules saisis dans les cas prévus à l'article 14 ou confisqués par un jugement de condamnation ou en vertu d'une disposition légale, lui sont remis par l'administration qui en a la garde et il peut, s'il le juge opportun, les transférer sur son propre territoire.

CHAPITRE VII

Dispositions générales

Article 22

1. Lorsque dans les conditions prévues par la présente Convention, les agents d'un pays exercent leurs fonctions dans un autre pays, ils y jouissent de la protection et du droit à l'assistance reconnus aux agents correspondants de ce pays par les lois et règlements nationaux. Pour les infractions dont ils seraient victimes et pour celles qu'ils commenteraient, ils sont assimilés à ces derniers agents.

2. Dans l'exercice de leurs fonctions, ils peuvent être porteurs de leur uniforme ou d'un signe distinctif apparent, ainsi que de leurs armes d'ordonnance. Ils doivent être en mesure de produire à tout moment un document justificatif de leur qualité officielle.

3. Ils sont autorisés à user, en cas de nécessité, des moyens de contrainte et de défense que pourraient employer légalement les agents correspondants du pays où ils opèrent.

Article 23

Les véhicules à moteur, les bicyclettes et autres moyens de transport que les agents visés à l'article précédent utilisent pour leur service dans un autre pays sont exempts des impôts et autres perceptions qui seraient normalement dus pour un tel usage.

Article 24

Les frais exposés par un pays ou par ses agents pour satisfaire à une requête ou à une réquisition d'un autre pays sont remboursés sur production de pièces justificatives et suivant les modalités déterminées de commun accord par les ministres compétents.

HOOFDSTUK VIII

Mogelijkheid van schorsing in de toepassing van het Verdrag

Artikel 25

1. Het Comité van Ministers kan de toepassing van het Verdrag op de krachtens artikel 1 aangewezen wettelijke bepalingen, in een daarbij te bepalen omvang, schorsen tot een later door het Comité vast te stellen tijdstip. De schorsing kan, in het bijzonder, betrekking hebben op het geheel of een gedeelte van het Verdrag, het geheel of een gedeelte van de wettelijke bepalingen betreffen of beperkt blijven tot bepaalde goederen. De tijdstippen van het einde van de schorsing kunnen verschillend worden vastgesteld naar gelang van de onderwerpen waarop deze betrekking heeft.

2. De schorsingen mogen niet tot gevolg hebben dat de verwezenlijking van de doeleinden, vervat in het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, wordt belemmerd.

3. Het Comité van Ministers gaat niet tot schorsing over dan na advies van de Raadgevende Interparlementaire Raad, tenzij het om redenen van spoed niet mogelijk is dit advies in te winnen of tijdig te verkrijgen. In zodanig geval brengt het Comité op korte termijn verslag uit aan de Raad, zowel betreffende de genomen maatregelen als ten aanzien van de omstandigheden, welke hiertoe hebben geleid.

4. Het derde lid is niet van toepassing op schorsingen, welke strekken tot het opschorten van de toepassing van het Verdrag op gelijktijdig krachtens artikel 1 aangewezen wettelijke bepalingen, dan wel een gevolg zijn van maatregelen of beschikkingen, genomen krachtens de artikelen 14 en 66 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie.

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen

Artikel 26

Dit Verdrag vindt slechts toepassing op het grondgebied der Hoge Verdragsluitende Partijen in Europa.

Artikel 27

1. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen bij het Secretariaat-Generaal van de Benelux Economische Unie worden nedergelegd.

2. Het Verdrag zal in werking treden op de dag volgend op de nederlegging van de derde akte van bekrachtiging.

3. Het Verdrag eindigt te zelfder tijd als het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie.

CHAPITRE VIII

Possibilité de suspendre l'application de la Convention

Article 25

1. Le Comité de Ministres peut, dans la mesure qu'il détermine, suspendre, jusqu'à une date qu'il fixera ultérieurement, l'application de la Convention à l'égard des lois et règlements désignés en vertu de l'article 1er. La suspension peut notamment porter sur tout ou partie de la Convention, avoir trait à tout ou partie des lois et règlements ou être limitée à certaines marchandises. Des dates différentes peuvent être fixées pour la fin de la suspension suivant les objets sur lesquels elle porte.

2. Les suspensions ne peuvent avoir pour effet d'entraver la réalisation des objectifs du Traité instituant l'Union Economique Benelux.

3. Le Comité de Ministres ne procède à la suspension qu'après avoir obtenu l'avis du Conseil Interparlementaire consultatif, sauf si, en raison de l'urgence, cet avis ne peut être demandé, ou obtenu en temps utile. Dans ce cas, le Comité fait, dans le plus bref délai, rapport au Conseil, tant sur les mesures prises que sur les circonstances qui les ont justifiées.

4. L'alinéa 3 n'est pas applicable aux suspensions qui ont pour but de suspendre l'application de la Convention à l'égard des lois et règlements désignés en même temps en vertu de l'article 1er ou qui résultent de mesures ou de décisions prises en vertu des articles 14 et 66 du Traité instituant l'Union Economique Benelux.

CHAPITRE IX

Dispositions finales

Article 26

La présente Convention ne s'applique qu'aux territoires des Hautes Parties Contractantes en Europe.

Article 27

1. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétariat Général de l'Union Economique Benelux.

2. Elle entrera en vigueur le lendemain du dépôt du troisième instrument de ratification.

3. Elle prendra fin en même temps que le Traité instituant l'Union Economique Benelux.

TEN BLIJKE WAARVAN de Gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en voorzien van hun zegel.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 16de maart 1961, in drievoud, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België:
Pour le Royaume de Belgique:

(w.g.) VAN DER STRATEN

Voor het Groothertogdom Luxemburg:
Pour le Grand-Duché de Luxembourg:

(w.g.) J. KREMER

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:
Pour le Royaume des Pays-Bas:

(w.g.) J. LUNS

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leur sceau.

FAIT à La Haye, le 16 mars 1961, en trois exemplaires, en langues française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft de goedkeuring der Staten-Generaal ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet, alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Verdrag is voorzien in artikel 27, eerste lid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 27, lid 2, in werking treden op de dag volgend op de nederlegging van de derde akte van bekrachtiging.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het Verdrag ingevolge artikel 26 alleen gelden voor Nederland.

J. GEGEVENS

Van het op 3 februari 1958 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot instelling van de Benelux Economische Unie, tot uitvoering van welks artikelen 76, lid 2, en 83, lid 2, het huidige Verdrag blijkens zijn preambule strekt, is de tekst opgenomen in *Trb.* 1958, 18. Zie ook *Trb.* 1960, 124.

Uitgegeven de zestiende mei 1961.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS